

РЕШЕНИЕ

№ 3873

гр. Пловдив, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Христо Г. Иванов

при участието на секретаря Елица Ч. Колибаровска
като разгледа докладваното от Христо Г. Иванов Гражданско дело №
20215330120348 по описа за 2021 година

Предявени са субективно съединени искове от Е. И. К., П. Н. К. и Н. И. К. срещу
ОБЩИНА БРЕЗОВО, с които се иска да се признае за установено в отношението между
страните, че тримата ищци не дължат на община Брезово процесните суми, които са установени с
Акт за установяване на задължения / АУЗ/ по чл. 107, ал.3 от ДОПК № ****, по силата на
който са установени задължения на И. Е. К., ЕГН *****, както следва:

-71.19 лева - общ размер на дължим данък върху недвижими имоти /ДНИ/ за 2011 г.,
2012 г., 2013 г. и 2014 г.;

-214.24 лева - общ размер на дължими такси за битови отпадъци /ТБО/ за 2011 г.,
2012 г., 2013 г. и 2014 г.;

-дължими лихви върху гореописаните главници, съгласно чл.4, ал.2 ЗМДТ поради
изтекла погасителна давност.

В исковата молба се посочва, че на ***** г. АУЗ по чл.107, ал.3 от ДОПК № *****
г. на Община Брезово е връчен на длъжника И. Е. К., както и че на ***** г., И. Е. К. е
*****, като е оставил наследниците по закон, както следва: **П. Н. К., Н. И. К. и Е. И. К..**

Твърди , че на *****г., по молба на Община Брезово е образувано и.д. № ***** г., по
описа на *****, рег. No *****, р-н на действие ОС *****, срещу тримата ищци, като
претендираните суми от кредитора са, както следва:

-43.88 лева - общ размер на дължим данък върху недвижими имоти /ДНИ/ за 2011 г.,
2012 г., 2013 г. и 2014 г.;

-166.28 лева - общ размер на дължими такси за битови отпадъци /ТБО/ за 2011 г.,
2012 г., 2013 г. и 2014 г.;

-дължими лихви върху гореописаните главници, съгласно чл.4, ал.2 ЗМДТ.

Посочва, че АУЗ по чл.107, ал.3 от ДОПК № ***** г., е връчен на длъжника на ***** г. и е влезнал в сила четиринадесет дена по-късно, поради което до датата на образуване на изпълнителното дело, е изтекъл период повече от пет години, през който не е извършвано или предприето валидно изпълнително действие, по отношение на всеки от наследниците.

В отговора на исковата молба общината е изложила съображения, че така предявените искове следва да бъдат отхвърлени, тъй като са неоснователни, като излага съображения в тази посока.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Предмет на настоящото производство се явява предявен иск с правно основание чл. 439, ал.1 ГПК

В рамките на настоящото производство не се спори между страните, а и се изяснява от представените доказателствени материали, че Община Брезово е издала АУЗ по чл. 107, ал.3 от ДОПК № *****г., с който са установени задължения по отношение на ***** г., И. Е. К.. Съгласно представеното удостоверение за наследници, ищите са наследници на И. Е. К., като на основание чл.5, ал.1 ЗН във вр. е чл.9, ал.1 ЗН, във вр. е чл.60 ЗН всеки един от тях отговаря за задълженията на наследодателя, съобразно дяловете, които получават, а именно по 1/3 за всеки един от тях. Процесният АУЗ е влязъл в законна сила на дата ***** г.,. Безспорно, на основание чл. 163, ал. 4 ДОПК, Община Брезово е пристъпила към принудително събиране на вземането по реда на ГПК, поради което и защитата на длъжника – ищец, при твърдения за наличие на обстоятелства пречатващи принудителното изпълнение, се реализира именно чрез предявяване на иск по реда на чл. 439 ГПК.

С предявяването на иска по чл. 439 ГПК длъжникът оспорва изпълнението, като съгласно чл. 439, ал. 2 ГПК искът може да се основава **само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството**, по което е издадено изпълнителното основание (в случая факти, настъпили **след издаването** на акта за установяване на публичното вземане- арг. чл. 172, ал. 2 ДОПК). Искът по своя предмет е отрицателен установителен и има за цел за отрече съществуването на изпълняемо право. В това производство ищецът може да навежда всички правопогасяващи, правоотлагащи, правопрекратяващи възражения, основани на факти, **непреклюдени в производството по издаване на изпълнителното основание**. Претенцията на длъжника следва да се основава на ново твърдение за настъпил факт, а не на липса на такъв, доколкото основанието на ответника **вече е било доказано** и удостоверено с изпълнителното основание.

Както вече бе посочено, ответникът базира своето вземане на влязъл в законна сила на *****г. АУЗ по чл. 107, ал.3 от ДОПК № ***** г. на Община Брезово. За да бъде изяснен процесният казус, то следва да се направи следното разяснение досежно правната

природа на посочения акт. Задълженията за местни данъци, представляват публични общински вземания, съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 5 от ЗМДТ, а според чл. 166, ал. 1 от ДОПК **установяването на публичните вземания** се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно вземанията за процесния данък този ред е предвиден в чл. 4, ал.1 от ЗМДТ, в актуалната редакция, според който установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Според алинея трета от чл. 4 на ЗМДТ, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а според алинея четвърта от същия член, тези служители се определят със заповед на ********* на общината. Последният, съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 ДОПК, а ********* на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален ********* на Националната агенция за приходите. Тоест в процесуалния закон са установени специални правила за оспорване, които са приложими в случая и имат приоритет, и от които **ищцовата страна не се е възползвала своевременно** (процесният акт за установяване на задължения е влязъл в законна сила, с което се е стабилизирал окончателно). Разпоредбата на чл. 156, ал. 1 от ДОПК определя, че на обжалване пред съда подлежи актът в частта, която не е отменена при обжалването по административен ред, което предвид нормата на чл. 144, ал. 1 ДОПК означава, че на обжалване пред съда подлежи самият акт за установяване на задължение.

Гореизложените принципни съображения, касаещи естеството на процесния акт за установяване на задължение са от съществено значение, тъй като доводите, релевиращи от ищцата в исковата молба е следвало да бъдат наведени при евентуално обжалване на издадения акт по административен ред. В тази връзка, при влязъл в законна сила акт за установяване на задължения, за настоящият съдебен състав **не съществува възможност** да обсъжда дали включените в него вземания, към момента на издаването му, са били погасени по давност. Това би означавало настоящият съд да се произнесе по законосъобразността на издадения акт за установяване на задължения и то след като същият е влязъл в законна сила. Предвид това, в рамките на настоящото производство може да се разгледа **единствено въпросът дали след издаване на акта** на дата са настъпили обстоятелства, които препятстват възможността за принудително събиране на вземанията инкорпорирани в него, но не и дали към момента на издаването му същите са били погасени по давност и Общината неправилно ги е включила за събиране. Доколкото актът е влязъл в сила, настоящият съдебен състав следва да се съобрази с включените в него вземания и да обсъди единствено въпроса дали след издаването му са настъпили обстоятелства, които отричат съществуването на изпълняемо право.

В процесния случай, АУЗ по чл. 107, ал.3 от ДОПК № ********* г. на Община Брезово е влязъл в сила на *********г. Съобразно нормата на чл. 171, ал.1 ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок, а чл. 172, ал.2 ДОПК предвижда, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемане

на действия по принудително изпълнение, като от прекъсването започва да тече нова давност. С влизане в сила на акта за установяване на задължения – *****г., давността е прекъсната, като същата изтича на *****г. Въз основа на молба от *****г. от Община Брезово е образувано № ***** г., по описа на *****, рег. № *****, р-н на действие ОС *****, като в депозираната молба е поискано извършване на действия по изпълнението. Давността по отношение на процесния акт е изтекла на *****г., поради което към момента на подаването на молбата/***** г/ вземането, предмет на акта за установяване на задължението, е погасено по давност. *Освен това на основание чл. 119 ЗЗД „С погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла, поради което вземането, за лихви върху главниците по чл.4, ал.2 ЗМДТ е погасено на гореописаното правно основание.*

Поради изложеното и настоящият съдебен състав приема, че така предявени иск се явява доказан и като такъв следва да бъде уважен. Доколкото искът се уважава на посоченото основание – давност, то безпредметно е да се изследва дали вземането е заплатено в производството.

По отношение на разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски се поражда в полза на ишците.

Доказателства за заплатени разноски са представени от ишците за държавна такса в размер на 16,67 лева за всеки един от тях.

Всеки ищец освен това е представляван от пълномощник в процеса, на когото той не е заплатил хонорар, в която връзка същият моли за определяне на неговото възнаграждение на основание чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата. По делото в представения договор за правна защита и съдействие на ишците е посочено, че всеки един от тях се представлява безплатно от адв. Р. К., поради затрудненото си материално положение, което по смисъла на чл. 38 ал. 1 т. 2 от ЗА представлява основание за оказването му на безплатна адвокатска помощ. Изрично в подобни хипотези законодателят е предвидил възможността съдът да определи размер на адвокатското възнаграждение, което с оглед цената на иска тук следва да бъде изчислено съгласно Наредба № 1/ 09.07.2004 г., предвиждаща минимален размер на адвокатското възнаграждение за един иск от 300 лева, като за процесуалното представителство на всеки ищец следва да се заплати тази сума, тъй като са сключени три отделни договора за процесуално представителство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **П. Н. К.**, ЕГН *****, **не дължи на ОБЩИНА БРЕЗОВО**, ЕИК 000471123 сумите в размер на **43.88** лева - дължим данък върху недвижими имоти /ДНИ/ за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г.,

166.28 лева - дължими такси за битови отпадъци /ТБО/ за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г., ведно с лихвите върху гореописаните суми, съгласно чл.4, ал.2 ЗМДТ, които представляват 1/3 от приспадащата му се наследствена част от задълженията по АУЗ по чл.107, ал.3 от ДОПК № ***** г. на Община Брезово поради изтекла погасителна давност, въз основа на който е образувано изпълнително дело № ***** г., по описа на *****, рег. № *****, р-н на действие ОС *****.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **Н. И. К.**, ЕГН *****, **не дължи на ОБЩИНА БРЕЗОВО**, ЕИК 000471123 сумите в размер на **43.88** лева - дължим данък върху недвижими имоти /ДНИ/ за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г., **166.28** лева - дължими такси за битови отпадъци /ТБО/ за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г., ведно с лихвите върху гореописаните суми, съгласно чл.4, ал.2 ЗМДТ, които представляват 1/3 от приспадащата му се наследствена част от задълженията по АУЗ по чл.107, ал.3 от ДОПК № ***** г. на Община Брезово поради изтекла погасителна давност, въз основа на който е образувано изпълнително дело № ***** г., по описа на *****, рег. № *****, р-н на действие ОС *****.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че **Е. И. К.**, ЕГН *****, **не дължи на ОБЩИНА БРЕЗОВО**, ЕИК 000471123 сумите в размер на **43.88** лева - дължим данък върху недвижими имоти /ДНИ/ за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г., **166.28** лева - дължими такси за битови отпадъци /ТБО/ за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г., ведно с лихвите върху гореописаните суми, съгласно чл.4, ал.2 ЗМДТ, които представляват 1/3 от приспадащата му се наследствена част от задълженията по АУЗ по чл.107, ал.3 от ДОПК № *****г. на Община Брезово поради изтекла погасителна давност, въз основа на който е образувано изпълнително дело № ***** г., по описа на *****, рег. № *****, р-н на действие ОС *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ОБЩИНА БРЕЗОВО**, ЕИК 000471123 **ДА ЗАПЛАТИ** на **П. Н. К.**, ЕГН *****, сумата в размер на 16,67 лева, представляваща разноси в настоящото производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ОБЩИНА БРЕЗОВО**, ЕИК 000471123 **ДА ЗАПЛАТИ** на **Н. И. К.**, ЕГН *****, сумата в размер на 16,67 лева, представляваща разноси в настоящото производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ОБЩИНА БРЕЗОВО**, ЕИК 000471123 **ДА ЗАПЛАТИ** на **Е. И. К.**, ЕГН *****, сумата в размер на 16,67 лева, представляваща разноси в настоящото производство.

ОСЪЖДА ОБЩИНА БРЕЗОВО, ЕИК 000471123 **ДА ЗАПЛАТИ** на **адв.К.** на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДВ сумата в размер на 900 лева- адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство в настоящето производство.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок считано от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд- Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____